

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska (przewodniczący)

SSN Beata Gudowska (sprawozdawca)

SSN Romualda Spyt

w sprawie z odwołania S. K.
od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego
o wysokość emerytury rolniczej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 12 marca 2019 r.,
skargi kasacyjnej odwołującego się od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 6 lipca 2017 r., sygn. akt III AUa [...],

1. odrzuca skargę,

**2. przyznaje adwokatowi S. T. od Skarbu Państwa -
Sądu Apelacyjnego w [...] kwotę 120 zł (sto dwadzieścia)
z uwzględnieniem podatku od towarów i usług w obowiązującej
stawce, tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej świadczonej
z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 lipca 2017 r. Sąd Apelacyjny w [...], Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił apelację S. K. od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 5 grudnia 2016 r., którym oddalono jego odwołanie od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 19 lipca 2016 r. w przedmiocie ponownego ustalenia wysokości emerytury rolniczej należnej za czas od dnia

1 czerwca 2013 r. do dnia 31 lipca 2016 r., tyle że w odwołaniu ubezpieczony wnosił o wypłatę emerytury rolniczej od dnia 1 stycznia 2013 r., powołując się na wstrzymanie jej wypłaty od dnia 22 października 2012 r.

Ubezpieczony odebrał emeryturę w dniu 22 października 2012 r., a w styczniu 2013 r. dwukrotnie odmówił jej przyjęcia, w związku z czym prawomocną decyzją z dnia 21 lutego 2013 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Oddział w Z. wstrzymał wypłatę od dnia 1 stycznia 2013 r. Wniosek o wznowienie wypłaty świadczenia S. K. złożył dnia 27 czerwca 2016 r. Zaskarżoną decyzją wypłata emerytury została wznowiona od dnia 1 czerwca 2013 r. Przepis art. 135 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 1270) w związku z art. 52 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 299 ze zm.) – zastosowany przez organ rentowy i Sądy – przewiduje prawo do wypłaty zaległego świadczenia za okres nie dłuższy niż 3 lata poprzedzające bezpośrednio miesiąc, w którym zgłoszono wniosek o wznowienie wypłaty.

Skarga kasacyjna ubezpieczonego została oparta na podstawie naruszenia prawa materialnego przez błędną wykładnię oraz niewłaściwe zastosowanie art. 135 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach w związku z art. 52 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz błędną wykładnię art. 134 ust. 1 pkt 5 ustawy o emeryturach i rentach w związku z art. 52 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników co do daty początkowej wypłaty wstrzymanego świadczenia oraz co do przesłanek wstrzymania wypłaty świadczeń.

Ubezpieczony wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy przez zasądzenie od rolniczego organu rentowego świadczeń za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 maja 2013 r. tj. kwoty 2.447,84 zł, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania, lub uchylenie zaskarżonego wyroku oraz wyroku Sądu Okręgowego i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania, zasądzenie od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej ubezpieczonemu przez adwokata ustanowionego z urzędu, zasądzenie kosztów niniejszego postępowania oraz kosztów postępowania przed

sądami pierwszej i drugiej instancji, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedmiot sporu i przedmiot zaskarżenia, obejmujące datę początkową wypłaty emerytury rolniczej po prawomocnym jej wstrzymaniu, nie dotyczy prawa do tego świadczenia. Skoro tak, to sprawa nie jest objęta katalogiem wyjątków przewidzianych w art. 398² § 1 k.p.c., według którego skarga kasacyjna przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia. Nie toczy się o przyznanie świadczenia, do którego prawo nie jest kwestionowane ani o wstrzymanie wypłaty świadczenia objęte prawomocną decyzją, lecz o wypłatę świadczenia za 6 miesięcy poprzedzających decyzję o jego wstrzymaniu.

Stosownie do art. 398² § 1 k.p.c., skarga kasacyjna nie przysługuje w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia – określana według zasad dotyczących wskazania wartości przedmiotu sporu – jest niższa niż dziesięć tysięcy złotych. Skarżący prawidłowo wskazał jako wartość przedmiotu zaskarżenia kwotę 2.447,84 zł. Okoliczność ta sprawia, że skarga kasacja w sprawie jest niedopuszczalna i na podstawie art. 398² § 1 w związku z art. 398⁶ § 3 k.p.c. podlega odrzuceniu.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu, przyznając od Skarbu Państwa koszty nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej przed Sądem Najwyższym przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu.